

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1928 kl. 1/2 4 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 8, i anledning av väckt motion i fråga om ändring i kungörelsen angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 307, har herr Lovén hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring eller komplettering av kungörelsen den 5 maj 1916 om »kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning», att impressarioverksamheten även inrymmes under nämnda författning.

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttranden över motionen av socialstyrelsen och överståthållarämbetet i Stockholm.

Yttranden.

Socialstyrelsen har i frågan anfört följande:

»Vad angår motionen nr 307 har styrelsen likaledes haft anledning uppmärksamma däri berörda frågor om platsförmedling för musiker och vissa med dem jämförliga yrkesutövare. Enligt styrelsens uppfattning är s. k. impressarioverksamhet i egentlig mening av principiellt annan art än platsförmedling och kan såsom sådan icke innefattas under den verksamhet, som kommissionärsförordningen avser. Beträffande åter verklig platsförmedling för dylika yrkesutövare vill det visserligen måhända, att döma av ett högsta domstolens utslag år 1908 (Nytt juridiskt arkiv år 1908, nr 175), synas, som om den icke ansetts hänförlig till verksamhet, som avsågs i då gällande kungörelse angående kommissionärer för anskaffande åt tjänstehjon och andra av anställning inom eller utom riket av den 28 november 1884. Men styrelsen finner för sin del uppenbart, att den numera ändrade kommissionärskungörelsen av den 5 maj 1916 äger tillämpning på sådan verksamhet, varför något behov av ändring av kungörelsen i den av dessa motionärer föreslagna riktningen ej torde föreligga.»

Överståthållarämbetet har för sin del anslutit sig till följande av polismästaren i Stockholm över motionen avgivna yttrande:

»I den ifrågavarande kungörelsen är föreskrivet att kommissionärsverksamhet för anskaffande av anställning åt tjänare eller andra icke får utövas yrkesmässigt utan att därtill i viss ordning meddelats tillstånd. I motionen avses sådan ändring av kungörelsen att den komme att bliva tillämplig även å verksamhet som utövas av s. k. impressarier genom förmedling för engagerande av sceniska artister, cirkusfolk, musiksällskap m. fl.

Motionen är byggd på den uppfattningen att utövan det av dylik impressarioverksamhet utan tillstånd i enlighet med nämnda kungörelse vore att betrakta såsom ett kringgående av författningen, vilket möjliggjorts därigenom att bestämmelserna i denna icke blivit tillräckligt tydligt avfattade. Denna lucka i kungörelsen borde nu utfyllas.

Jag delar den meningen att uttrycket »kommissionär för anskaffande av anställning åt tjänare eller andra» är otydligt och att det vore önskligt att denna brist i författningen om möjligt bleve avhjälpt. Erfarenheten har visat att delade meningar kunna finnas om tolkningen av detta uttryck. Ovisshet råder t. ex. bland annat därom, huruvida kungörelsen är tillämplig beträffande förmedling åt tillfälliga hembiträden som arbeta för daglön. Rättskipningen har i detta hänseende varit vacklande. Och även vad angår de områden som beröras i motionen är det ganska oklart var gränsen går.

Det synes mig emellertid knappast kunna anses vara en uppgift för denna författning att reglera förmedling för engagerande av sceniska artister och därmed likställda, och jag har icke heller erfarit att något behov av ett sådant reglerande förefinnes. Vad särskilt musikidkare angår har som bekant under de senare åren framträtt ett strävande från inländska musikidkare att vinna skydd mot konkurrens från utlandet, men detta strävande går utanför den ifrågasvarande kungörelsens uppgift. Denna författning avser ju närmast att åstadkomma kontroll för beredande av skydd åt platsökande mot uppskörtning från förmedlarnas sida. Huruvida särskilt för musikidkare finnes behov av sådant skydd framgår icke av motionen, vilken icke heller i övrigt lämnar upplysning om de missförhållanden, som genom den föreslagna ändringen skulle avhjälpas.

Jag har därför icke kunnat finna skäl särskilt för en sådan ändring av kungörelsen som i motionen åsyftas.»

Utskottet.

Såsom av de ovan återgivna yttrandena framgår hava olika meningar uttalats beträffande tillämpligheten ifråga om platsförmedling för musiker och vissa med dem jämförliga yrkesutövare av kungörelsen den 5 maj 1916 angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning. Socialstyrelsen har sålunda för sin del funnit det uppenbart, att nämnda kungörelse äger tillämpning å verklig platsförmedling för dylika yrkesutövare under det att polismästaren i Stockholm, med vilken överståthållarämbetet förenat sig, anser det ganska oklart var gränsen går såväl beträffande de områden, som beröras i den föreliggande motionen, som i vissa andra avseenden.

Vad själva den föreliggande sakfrågan angår, anser utskottet i likhet med socialstyrelsen, att s. k. impressarioverksamhet i egentlig mening icke lämpligen bör innefattas i kommissionärskungörelsen, då ju dylik verksamhet är av helt annan art än sådan verksamhet, som nämnda kungörelse avser att reglera.

Beträffande åter frågan om verklig platsförmedling för musiker och med dem jämställda yrkesutövare föreligger, såvitt utskottet kunnat finna, ingen anledning att låta dylik verksamhet äga rum utan sådan kontroll från det allmännas sida, som är föreskriven ifråga om all annan yrkesmässig platsförmedling. Denna åsikt torde även delas av socialstyrelsen, som ju för sin del, såsom av det föregående framgår, ansett verksamhet av här berörd art redan nu vara underkastad bestämmelserna i kommissionärskungörelsen. Huru i sistnämnda

hänseende än må förhålla sig torde, med hänsyn till den oklarhet, som vidlåder kungörelsen i här berörda avseende, frågan om en ändring av densamma böra tagas under övervägande.

Utskottet får därför hemställa,

att andra kammaren måtte för sin del besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga under övervägande, huruvida en ändring av kungörelsen den 5 maj 1916 angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning är av behovet påkallad i syfte att däri inrymma jämväl yrkesmässigt bedriven, verklig platsförmedling för musiker och med dem jämställda yrkesutövare.

Stockholm den 27 april 1928.

På utskottets vägnar:

ELOF LINDBERG.

Närvarande: herrar *Lindberg*, *Schill*,* *Lilliecreutz*, *Herou*, *Morfeldt*, *Weibull*,* *Andersson* i Löbbo, *Olsson* i Högby, fru *Nordgren* och herr *Larson* i Tönnersa.

* Ej närvarande vid justeringen.
